

Bilag 1.

Resolution om forholdet mellem arbejdsgivere og arbejdere.

(Foreslået af regeringsrepræsentanterne for Danmark, Finland, Island, Norge og Sverige).

Den internationale arbejdskonference, der er af den opfattelse,

- 1) at opnåelsen af I.L.O.s formål ikke blot beror på støtte fra regeringerne, arbejdsgiverne og arbejderne, men også på udviklingen over hele verden af et samarbejde mellem arbejdere og arbejdsgivere og deres respektive organisationer til støtte af disse formål;
- 2) at I.L.O. følgelig ved alle egnede midler bør søge at fremme et godt forhold mellem virksomhedsledelsen og dens arbejdere i alle lande under hensyntagen til de særlige behov og forhold, der består i de enkelte lande;
- 3) at sådanne bestræbelser er af betydning såvel i de lande, der har en højt udviklet industri, og hvor et samarbejde mellem arbejderne og arbejdsgiverne i industrien er nødvendigt for at skabe større velstand i alle grene af samfundet, som for de lande, der i øjeblikket forbereder en omfattende økonomisk udvikling, og hvor opfyldelsen af industrialiseringens sociale formål i vidt omfang vil bero på en stærk og sund fagforeningsbevægelses evne til at samarbejde med arbejdsgiverne og regeringen ved udarbejdelsen af fornuftige sociale programmer for industrien, hvor dette er i overensstemmelse med national lov og praksis;
- 4) at et godt forhold mellem virksomhedsledelsen og dens arbejdere har virkninger ud over selve arbejdsmarkedet og bliver en styrke for samfundet som helhed derved, at det bliver almindeligt at behandle problemerne gennem en demokratisk proces af forhandling og overenskomst mellem de direkte interesserede parter under hensyntagen til samfundets interesser og for at forøge arbejdernes deltagelse i og ansvar for de økonomiske og sociale programmer;

som henleder opmærksomheden på, at nærværende konference i Filadelfia-Deklarationen har anerkendt Den internationale Arbejdsorganisations højtidelige forpligtelse til blandt alle nationer i verden at fremme programmer, der vil føre til en effektiv anerkendelse af retten til at føre kollektive for-

handling, virksomhedsledelsens og arbejdernes medvirken til en stadig forøgelse af produktiviteten og arbejdernes og arbejdsgivernes samarbejde ved udarbejdelsen og gennemførelsen af sociale og økonomiske foranstaltninger;

som har bemærket sig, at I.L.O. i de senere år har rettet sin opmærksomhed mod visse sider af forholdet mellem virksomhedsledelsen og dens arbejdere, i særdeleshed

- a) at konventionen om foreningsfrihed og beskyttelse af retten til at organisere sig af 1948 og konventionen om retten til at organisere sig og føre kollektive forhandlinger af 1949 gik ud på at sikre udviklingen af et samarbejde mellem arbejdere og arbejdsgivere og deres respektive organisationer;
- b) at henstillingerne vedrørende kollektive overenskomster af 1951, om frivillig mægling og voldgift af 1951 og om forhandlinger og samarbejde mellem arbejdsgivere og arbejdere inden for de enkelte virksomheder af 1952, samt resolutionen vedrørende forhandlinger og samarbejde mellem arbejdsgivere og arbejdere inden for de enkelte virksomheder af 1952 har angivet retningslinier for regeringerne og de pågældende parter med hensyn til den almindelige form for gennemførelse af kollektive forhandlinger og de for sådanne forhandlinger gældende principper;
- c) at I.L.O.s virksomhed med hensyn til teknisk bistand gør det muligt at hjælpe de regeringer, der måtte ønske det, med oprettelse af deres sociale foranstaltninger, således at der derigennem på forskellig måde skabes mulighed for tilvejebringelse af et bedre forhold mellem virksomhedsledelsen og dens arbejdere;
- d) at I.L.O.s industrikomiteer har behandlet visse spørgsmål vedrørende forholdet mellem arbejdsgivere og arbejdere inden for deres respektive industrier;

som endvidere er af den opfattelse, at det vil være ønskeligt, at I.L.O. udvider sin virksomhed på dette område, således at der lægges særlig vægt på at